

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Vitæ Sanctorum Sacris per singulos anni dies
Meditationibvs illustratæ**

Paderbornæ, 1697

S. Ubaldvs Episc. 19. Maii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62968](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62968)

S. UBALDVS Episc.

19. Maii.

*Quod si oculus tuus scandalizat
te, erue eum & projice abs te.*

Matth. 5.

*Bonum est tibi cum uno oculo in vi-
tam intrare, quam duos oculos ha-
bentem mitti in gehennam ignis.*

Matth. 18.

UBALDUS Isfulam unam alteramve fugam
declinavit, tertiam eamque Eugubii in
patria non potuit effugere, Summi Pontif.
auctoritate captus. Geminis cæcis cum o-
culos restituisset, tertium idem roganti,
docuit libenter oculis carere, qui animum
excecaturi essent. Hostes innumeros patri-
am obsidentes omnes egit in fugam, cum
unicum ipse signum crucis explicasset. Pacis
ingeniosissimus artifex, contra injurias cautè
inexpugnabilis fuit. Sed utriusq; documen-
tum cape. Scissa in factiones geminas Urbs
pugnabat in viscera sua. Adest UBALDUS
medius inter saxorum & telorum ictus, cadit

Y S

deinde

deinde. Hic verò omnes arma abiecit,
 damnare discordiam, quæ parricidas Cives
 fecisset. Tum deniq; à piè simulatâ morte
 surgere UBALDUS, & partam unius, eâque
 Indicrâ morte, pacem civibus gratulari. Ul-
 timæ fortis homo & unico suo cemento
 memorandus, Pontificem in calcis scrobem
 dejecerat, non tam coeno, quàm ignomi-
 niâ aspersum. ilicet amici civesq; scelus
 urbe exigere, & ipsas improbi domini ædes
 velle demoliri. At agebat UBALDUS gravio-
 ri supplicio vindictæ litandum. Sese vin-
 dicem sui, exemplum editurum, quod urbs
 miraretur. Interea pro tribunali sedet, adest
 reus vel se iudice nulla non morte dignus.
 Ergo sententiam profert Ubaldus, & inaudi-
 to supplicio reum damnat ad osculum. Non
 multo sanguine, ais, se vindicavit, sed certe
 ut non nemo inquit, rubore multo.

MEDITATIO

*Quid aspicere debeamus, ne oculus
 depradetur animam.*

1. **D**Uobus cæcis S. UBALDUS oculos resti-
 tuit, tertio, ne morti fenestram aperiret
 in animam, negavit idem præstare. Ne tu geminas
 fenestras aperias, disces quæ aspicienda sint. Aspice
 mundi

mundi calamitates, tot pauperes, afflictos, infirmos
& morientes. Age gratias Deo, quod mala eadem
promeritus non patiaris; condole patientibus, &
crubescere quod ad minima mala tam his impatiens.

2. Aspice & perpende, quod ea, quae in mundo sunt,
foris nitent, introsum misera sunt. Seneca. Purpura &
aurum quantas tegunt miseras? curas, turbationes,
animi? &c. Et si modo ridere vides, & ducere in bonis
dies suos, in puncto ad infernum descendere, si à
summo bono per transitoria ejusmodi aversi fuerint.

3. Si Spiritu superbiae tentatis, Matrem terram as-
pice, & dic mater mea tu es, & operimentum meum
& convivae vermes erunt; quique modo super-
eminere volo, brevi omnium pedibus in sepulchro
calcabor: quod si verò affligeris, aspice caelum, ubi
post lacrimas & miseras bona sempiterna. Ulla peten-
da sunt, quae nec inventa transeunt, nec adepta deficiunt.
Gregor.

S. TORPES Mare.

17. Maii.

*Quae sursum sunt querite: ubi Chri-
stus est in dextra Dei sedens: quae
sursum sunt sapite, non quae super
terram.* ad Col. cap. 3.

R Aram avem vides & albo simillimam
corvo, aulicum, inquam, pium ex aula
Neronis.